

Sygn. akt II Cz 66/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia pozwanych R. K. i A. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 20 listopada

2012 r., sygn. akt I Nc 1175/12

w sprawie z powództwa G. K.

o zapłatę 3388,16 zł

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 20 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy odrzucił zarzuty pozwanych R. K. i A. K. od nakazu zapłaty

z dnia 29 czerwca 2012 r. wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy

w Wałbrzychu, gdyż, mimo wezwania, nie uiszcili oni w terminie opłaty sądowej od zarzutów. Wezwanie do opłacenia wniesionych zarzutów otrzymali oni w dniu 29 sierpnia 2012 r., a opłatę uiszcili w dniu 6 września 2012 r., zatem dzień po upływie wyznaczonego terminu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wnosząc o jego uchylenie, pozwani zarzucili naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 494 § 1 kpc przez przyjęcie, że zachodzą przesłanki do odrzucenia wniesionych przez nich zarzutów od nakazu zapłaty z dnia 29 czerwca 2012 r., gdyż w określonym terminie nie usunęli oni wszystkich braków formalnych zarzutów, ponieważ opłatę sądową uiszcili w dniu 6 września 2012 r., tj. po upływie terminu tygodniowego, który upłynął z dniem 5 września 2012 r., w sytuacji, gdy opłatę tę uiszcili już w dniu 4 września 2012 r.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jest uzasadnione, wbrew bowiem stanowisku Sądu Rejonowego pozwani w określonym terminie uiszcili opłatę sądową od wniesionych zarzutów od nakazu zapłaty. Zgodnie z art. 165 § 2 kpc oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Jak słusznie więc podnieśli skarżący, datą uiszczenia opłaty sądowej przekazem pocztowym realizowanym za pośrednictwem operatora publicznego świadczącego powszechnie usługi pocztowe jest data nadania przekazu potwierdzona przez operatora (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2011 r. III CZP 115/10, OSNC 2011/9/97, LEX nr 685312,

www. sn.pl, Biul.SN 2011/1/7, M.Prawn. 2011/16/875-876). W uzasadnieniu w/w uchwały Sąd Najwyższy wskazał, że jednym z aspektów działalności Poczty Polskiej jest wykonywanie zadań operatora publicznego; Poczta Polska ma ustawowy obowiązek świadczenia powszechnych usług pocztowych, co oznacza, że na terenie całego kraju musi świadczyć szczegółowo określone usługi, polegające m. in. na realizowaniu przekazów pocztowych w obrocie krajowym i zagranicznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 3 pkt 12 i pkt 25 lit. c. Pr.poczt.). Wyjątkowa pozycja operatora publicznego, ustawowe źródło jego obowiązków oraz pełniona przez niego służba publiczna sprawia, że czynności wykonywanym za jego pośrednictwem nadawane są specjalne skutki. Najogólniej mówiąc, ustawodawca obdarza operatora publicznego szczególnym zaufaniem, a niejednokrotnie ustanawia domniemanie, że czynność dokonana za jego pośrednictwem jest skuteczna wobec adresata już z chwilą jej dokonania (art. 165 § 2 k.p.c., art. 83 § 3 Pr.p.s.a., art. 57 § 5 k.p.a. albo art. 8 § 3 k.r.o.). Domniemanie to - odwołując się do analogii z art. 165 § 2 k.p.c. oraz korzystając z oparcia zawartego w art. 8 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - należy odnieść także do czynności uiszczenia opłaty sądowej przekazem pocztowym, zwłaszcza że potwierdzenie jego dokonania, wydane przez placówkę operatora publicznego, ma nadaną przez ustawę moc dokumentu urzędowego (art. 45 Pr.poczt.; por. postanowienia z dnia 22 października 1968 r., III CRN 246/68, "Informacja Prawnicza" 1969, nr 1, poz. 14, z dnia 26 marca 1993 r., III ARN 7/93, OSNCP 1994, nr 1, poz. 24 i z dnia 13 lutego 1968 r., III RN 118/97, OSNAPUS 1998, nr 24, poz. 699; por. także uzasadnienie uchwały z dnia 25 czerwca 2003 r., III CZP 28/03, OSNC 2004, nr 5, poz. 71). Uwzględniając powyższe, należy przyjąć, że o zachowaniu wyznaczonego przez sąd terminu do uiszczenia opłaty sądowej decyduje data wpłacenia przez stronę brakującej opłaty na konto właściwego sądu za pośrednictwem polskiej placówki pocztowej operatora publicznego, a nie data transferu tej opłaty na rachunek bieżących dochodów właściwego sądu. W tym stanie rzeczy, skoro z akt sprawy wynika, że opłata sądowa od zarzutów od nakazu zapłaty została uiszczona przez pozwanych przekazem pocztowym w dniu 4 września 2012 r. - k. 87 (w tym też dniu pozwani nadali na Poczcie pismo zawierające uzupełnienie pozostałych wskazanych przez Sąd braków formalnych), to, mimo że wpłynęła ona na rachunek Sądu dopiero w dniu 6 września 2012 r. (k. 75), brak było podstaw do uznania, że pozwani uchybili zakreślonemu im terminowi do uiszczenia przedmiotowej opłaty, a co za tym idzie, do odrzucenia wniesionych przez nich zarzutów.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, uchylił zaskarżone postanowienie.